

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:23
מוצאי שבת.....8:52
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יחזקאל מ"ד-מ"ה
בבלי.....בבא בתרא ס'
ירושלמי.....ראש השנה ד'
תוספתא.....כלים מציעא ז'
רמב"ם.....מעשה הקרבנות ט"ז

שעה 13, גליון 45 (663)

פרשת עקב, כ' אב, אבות פרק ה', שנת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

אינאיינעם אין גן עדן

ווען דער צדיק דער הייליגער רבי מענדעלע מרימנוב ז"ע איז געווען נאך א אינגערמאן, איז ער געזיצן און געלערנט א גאנצן טאג אין בית המדרש. זיין ווייב האט מסכים געווען דערצו און זי האט אים ארויסגעהאלפן אז ער זאל קענען זיצן און לערנען און דינען דעם אייבערשטן. זי פלעגט אים ברענגען יעדן טאג צו עסן אין שול, אז ער זאל זיך נישט דארפן שטערן פון לערנען. איין טאג ווען זי איז געגאנגען צום בעקער קויפן א ברויט פאר איר מאן, האט דער בעקער איר מער נישט געוואלט געבן אויף בארג, נאכדעם וואס זי איז שוין געווען שולדיג אסאך געלט, און אזוי איז אריבער נאך א טאג וואס זי האט נישט געקענט

א ווארט אויף די פרשה

והיה עקב תשמעון, ושמר ה' אלקיך לך את הברית. דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן קסט) ווען א מענטש איז פרייליך וועט אים דער אייבערשטער אליינס אפהיטן פון הארבע עבירות, ווייל די עבירה פון פגם הברית רחמנא לצלן קומט נאר פון עצבות, דערביטעניש און דערפערענע, אזוי ווי מען זעט אז די קליפה וואס מאכט דעם מענטש זינדיגן מיט די עבירה ווערט אנגערופן מיט א לשון פון ילקה - וויינען. דער רבי טייטשט מיט דעם אויס דער פסוק והיה עקב תשמעון, ושמר ה' אלקיך לך את הברית, די הייליגע חכמים זאגן (ויקרא ובה יא, ז): 'והיה' איז א לשון שמחה, זאגט דער פסוק: 'והנה', אז א מענטש איז פרייליך, דעמאלט: 'ושמר ה' אלקיך לך את הברית', וועט דער אייבערשטער אליינס דיך אפהיטן פון עבירות. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן קכט) אז ווען א מענטש איז בעצבות, דערביטערט און דערפערענע, ברענגט דאס צו ער זאל חס ושלום אראפפאלן אין ביטערע עבירות, און דעריבער דארף מען זיך שטארקן מיט אלע כוחות צו זיין פרייליך. נאך זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוה"ר חלק ב סימן מח): 'ווי נאר א איד וויל אנהויבן דינען דעם אייבערשטן, איז א גרויסע עבירה צו זיין טרויעריג, ווייל טרויער קומט פון די סטרא אהרא, און דער אייבערשטער האט דאס פיינט'.

דער יצר הרע וויל איין זאך, אריינארפן דעם מענטש אין א דערביטערטקייט, אין א פאלוירנטייט, אין א יאוש, כדי דער מענטש זאל נאכדעם אראפ פאלן אין עבירות רחמנא לצלן. דערפאר דארף מען זיין פרייליך. מיט וואס זאל איך זיך פרייען? אז איך בין א איד, אז איך היט שבת. די הייליגע חכמים זאגן (שמות ובה, פרשה כה, יב) אם תזכו לשמר שבת מעלה אני עליכם כאלו שמרתם כל המצוות שבתוה, ווער עס היט שבת איז אזוי ווי ער היט אפ די גאנצע תורה, וואס חללתם אותה מעלה אני עליכם כאלו חללתם כל המצוות, און אויב חס ושלום מען היט נישט שבת - לייקענט מען בכל התורה כולה; איך פריי זיך מיט מיינע מצוות און מעשים טובים וואס איך טו, א מענטש וואס איז פרייליך און אין א גוטע מוט, גייען אנוועק פון אים אלע תאוות און פראבלעמען.

א גוט ווארט

אויב, האלט איר טייער, און אז זי שרייט און זי דמיוניט וכיו" - זאלסטו נאך מער רחמנות האבן אויף איר, און אז זי זינדלט דיך אפ, זי שרייט אויף דיר אז דו רודפ'סט איר, זי זאגט אלעמען אז דו ביסט נישט גוט - זאלסטו דאס נעמען פאר פפרת עזונות, אזוי וועסטו זוכה זיין צו ווערן געראטעוועט פון גיהנום. עס איז געווען א איד וואס זיין ווייב האט אים זייער דערביטערט די יארן, ביז איינמאל האט ער איר געזאגט: "כאטשיג וועל איך נישט אַנקומען אין גיהנום צוליב דיר, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עירובין מא, א) 'מי שיש לו אשה רעה' ווער עס האט א שלעכטע פרוי, 'אינו רואה פני גיהנום' וועט נישט גיין אין גיהנום", האט זי געזאגט: "גיין, גיין, גיין, דאס נישט, איך וועל דאס נישט דערלאזן אז דו זאלסט נישט האבן קיין גיהנום, פון היינט, וועל איך דיר מער נישט טשעפען, איך וועל זיין צו דיר זייער שייין", איז דער איד געלאפן צום רב וויינען: "מיין ווייב איז א שלעכטע, זי איז צו מיר נאר גוט ווייל זי וויל נישט איך זאל אפקומען מיינע עבירות..."

ואמר: אפלו כשנפולין לפעמים לתוך רפש וטיט, אפילו אז עס האט זיך יא געמאכט, א מענטש איז אריין געפאלן אין א בלאטע פון עבירות, שקשה לו מאד לצאת משם, וואס עס איז שווער ארויס צו גיין דערפון, געבט דער רבי אן עצה: צועקין וצועקין וצועקין! זאל מען שרייען און שרייען און שרייען, ואמר בלשון אשכנזי בזה הלשון, דער רבי האט גערעדט אין אידיש און רבי נתן האט אלעס אראפ געשריבן אין לשון הקודש, ווען עס קומט אבער צו א גוטע שיחה, ברענגט עס רבי נתן אראפ אין אידיש אזוי ווי דער רבי האט דאס געזאגט: "און אפלו אז מ'פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט מען, און מ'שרייט און מ'שרייט", והגביה נדיו קצת ולא אמר יותר, דער רבי אויפגעהויבן זיינע הענט און נישט געזאגט מער.

דער רבי געבט אונז דא אן עצה וואס מען זאל טון ווען מען פאלט אריין אין עבירות רחמנא לצלן, אז מען זאל שרייען צום אייבערשטן. ואמר, דער רבי האט געזאגט, שלענען המחשבות והבלבולים שמבלבלין לאדם בענין זה, שדיה לצהר בשעתה (ברכות ט:) ולא יבלבל עצמו כלל כלל בענין זה לא קדם ולא אחר-כך, א מענטש זאל זיך נישט מבבל זיין פון זיינע מחשבות און בלבולים, פארגעס וואס איז געווען, הייב אן פון יעצט.

דער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר סימן תלה) בשעת א מענטש רעדט צום אייבערשטן, זאל ער זאגן: "היום אני מתחיל לדבק בך", רבוננו של עולם איך הייב אן פון יעצט; וואס איז געווען איז געווען, איך גיי פון יעצט זיין אן ערליכער איד, איך גיי פון יעצט אנהייבן צו קומען אין שול דאווענען שחרית, מנחה און מעריב. איך גיי פון יעצט זיך אויפפירן ווי עס דארף צו זיין. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, און אויב בין איך אריין געפאלן אין בלאטע וועל איך בעטן דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם נעם מיד ארויס פון מין בלאטע", "רבוננו של עולם איך גיי שוין זיין גוט", וועלן מיר זוכה זיין זיך צו קענען גרייטן צו די הייליגע טעג אזוי ווי עס דארף צו זיין.

נעם ארויס פון דעם אז מען דארף זוכן דאס גוטס; אויב דל ווייב שרייט און זינדלט דארף מען טראכטן זי איז אן אשה טובה, זי ברענגט מיר איך זאל נישט דארפן אריבערגיין די פּרענעדיגע גיהנום'.

(עצתו אמונה ואהבתן תשפ"ד)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

זיי פרייליך

בעזרת ה' תברך

יום א' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

חַקְמִינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה זָאגן (ברכות לב): "מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה", און אפילו ווען אלע טירן זענען פארשלאסן, אבער 'שערי דמעה' איז נישט פארמאכט; זאגט דער הייליגער צדיק רבי משה לייב מסאסוב זכותו גגן עלינו, די טירן פון טרערן זענען טאקע נישט פארמאכט, דאך איז דא טירן, אבער עס איז דא א פלאץ וואס איז העכער פון וויינען, א פלאץ וואס מען דארף נישט קיין טירן, שמחה; ווען מען איז פרייליך מיטן באשעפער איז מען ביי די העכסטע פלאץ, ווען מען איז פרייליך דארף מען נישט קיין טירן אריינצוגיין, מען איז גלייך ביים אייבערשטן, שמחה ברענגט צו די העכסטע דרגות.

לאז נישט נאך פון זיין פרייליך, קעמף פאר דיין לעבן, זיי פרייליך פאר גארנישט און פאר נישט, און אז דער סמ"ך מ"ם וויל דיך איינרעדן אז דו ביסט א גארנישט, ענטפער אים: 'טאקע, איך בין א גארנישט, דאך בין איך פרייליך, ווייל דער רבי האט מיר געזאגט איך זאל זיין פרייליך'.

מוהרא"ש איז מדייק אין רבינ'ס ווערטער (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך, דער רבי זאגט נישט 'מנהג טוב להיות בשמחה', זכון להיות בשמחה, אדער 'טוב להיות בשמחה', דער רבי זאגט 'מצוה גדולה להיות בשמחה', עס איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך, און אז דער רבי זאגט מען זאל זיין פרייליך - איז דא אויף וואס צו זיין פרייליך.

גיי אין מקוה, זיי נישט מותר א טאג אן מקוה; איז טאקע נישט קיין מצוה, אבער עס ברענגט צו די שענסטע פלעצער. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה עקב תשפ"ד)

ספר המדות תפלה

א. צריך אדם להיות נכסף ומשתוקק לטוב הכללי, אף על פי שישמש לו לבד הפסד. א מענטש דארף ענדערש בענקען און ארויסקוקן פאר די טובה פון די גאנצע עולם בכלליות, אפילו ער אליין וועט שאדן האבן דורך דעם.

ב. המתפלל בבית הכנסת, פאלו הביא מנחה טהורה. ווער עס דאוונט אין בית המדרש, איז אזוי ווי ער האט מקריב געווען א טהור'ע קרבן מנחה.

ברענגען צו עסן פאר איר מאן. ווען עס איז שוין געקומען דער דריטער טאג, האט זי זיך געשטארקט און זיך איז נאכאמאל געגאנגען בעטן דעם בעקער אז איר זאל איר געבן נאך איין ברויט אויף בארג, ווייל איר מאן האט שוין נישט געגעסן פאר דריי טעג. דער בעקער האט אבער בשום אופן געוואלט געבן נאך א ברויט, ער האט גע'טענה'ט אז ער ווייסט נישט ווי אזוי זי וועט אים אמאל קענען באצאלן.

זי האט אנגעהויבן זייער צו וויינען, זי האט זיך געבעטן ביים בעקער אז ער זאל רחמנות אויף איר און אויף איר מאן. זי האט נישט געקענט צוקוקן ווי איר מאן האט שוין נישט געגעסן פאר דריי טעג. דעמאלט האט איר דער בעקער געזאגט: "איך וועל אייך געבן א ברויט, אבער נאר אויב איר געבט מיר אוועק אייער גאנצער חלק אין גן עדן!"

אין אנהויב האט זי מורא געהאט דאס צו טון, אבער צום סוף האט זי מסכים געווען צום געשעפט, און זי האט אונטערגעשריבן א צעטל אז זי געבט אים אוועק איר גאנצע גן עדן, און ער זאל איר געבן א ברויט. ער האט איר טאקע געגעבן א ברויט און זי איז גלייך געלאפן מיט איין אטעם צו טראגן דעם ברויט פאר איר מאן אין שול.

ווען זי איז אנגעקומען אין שול האט זי געזען אז איר מאן איז זייער שוואך און פאר'חלש'ט. גלייך ווען זי האט אים געברענגט דאס ברויט, האט זיך דער צדיק געוואשן און געגעסן. ער האט איר געזאגט: "זאלסט וויסן אז ווען דו ברענגסט ווען מיר נישט יעצט דעם ברויט, וואלט איך רחמנא ליצלן אויסגעגאנגען פאר הונגער".

אינצווישן האט זי זיך אראפגעזעצט און זי האט אנגעהויבן זייער שטארק צו וויינען. ווען איר מאן האט איר געפרעגט פארוואס זי וויינט, האט זי געענטפערט: "איך האב פארקויפט מיין גאנצע עולם הבא פאר די איינע ברויט. איך פריי זיך אז מיט דעם האב איך געראטעוועט דיין לעבן, אבער וואס וועט יעצט זיין מיט מיר?" דער צדיק האט איר בארויגט און געזאגט: "דו דארפסט זיך בכלל נישט זארגן, אין דעם זכות פון דיין מסירת נפש, וועסטו זוכה זיין צו א גרויסן שכר, און דו וועסט זיין צוזאמען מיט מיר אין גן עדן".

יארן שפעטער ווען זי איז נפטר געווארן האט מען איר געלייגט אינעם זעלבן אוהל געבן איר מאן. כאטש וואס עס איז נישט געווען איינגעפירט אין יענע צייטן צו לייגן די רביצין געבן א צדיק, דאס איז געווען א סימן און א רמז אויף דעם אז זי האט זוכה געווען צו זיין מיט אים אינאיינעם אין גן עדן.

חז"ל זאגן (ברכות י"ג), דער אייבערשטער האט צוגעזאגט א גרעסערע שכר פאר פרויען ווי פאר מענער. פארוואס באקומען די פרויען אזא גרויסע שכר? ווייל זיי העלפן זייערע מענער צו לערנען תורה, זיי זענען מחזק און זיי שטארקן זייערע מענער אז זיי זאלן זיין וואויל און ערליך, און דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, און אויף ווייל זיי טראגן זייערע קינדער אין חדר צו לערנען די הייליגע תורה.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א אידישע פרוי וואס שטייט צו איר מאנ'ס זייט, זי קוקט ארויף דאס גוטס פון אים, זי קוקט ארויף דאס וואס ער שטרענגט זיך אן צו זיין לערנען און דאווענען און צו זיין וואויל און ערליך, און זיכער רעדט זי אים נישט אפ און זי מאכט נישט אוועק זיינע גוטע זאכן. מיט דעם וואס זי איז מחזק איר מאן, וועט זי זוכה זיין צו פונקט אזא גרויסע שכר ווי אים, זי וועט זיך טיילן מיט זיין חלק אין גן עדן, און עס וועט איר זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

ווען מען זאגט אז די פרוי טיילט זיך מיט די שכר פון איר מאן, מיינט דאס נישט אז יעדער פון זיי וועט נאר באקומען האלב. אז מיט דעם וואס זי העלפט איר מאן, ווערט אראפגענומען א חלק פון זיין שכר און מען געבט ש'פאר די פרוי. דאס איז א טעות. חז"ל זאגן (ברכות כ"ד) אז די מאן און פרוי זענען ווי איין מענטש, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ח) אז אויבן אין הימל זענען די נשמה פון א מאן און ווייב, איין נשמה. נאר ווען די נשמה קומט אראפ אויף דער וועלט ווערט עס צוטיילט אין צוויי גופים, פאר די מאן און פאר די ווייב. קומט אויס אז ווען זיי העלפן זיך ארויס איינער דעם צווייטן, זיי לעבן צוזאמען מיט ליבשאפט און שלום, באקומען ביידע די זעלבע שכר אינאיינעם.

מ'קען נישט שאצן די גרויסקייט פון א אידישע פרוי וואס געבט זיך אוועק פאר איר מאן. זי איז אים מחזק און שטארקט אים, זי העלפט אים ארויס אז ער זאל קענען זיין וואויל און ערליך, אז ער זאל רואיגעהייט קענען דינען דעם אייבערשטן, יעדער איינער לויט זיין דרגה, און אין דעם זכות וועט זי זיכער זוכה זיין צו גאר א גרויסע שכר סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך אשה ונדר זכות)

לַעֲבֹדָה שֶׁיִּכְתַּע פּוֹן רַבִּי'ן (קעא)

אין קורנר פון פריער: יום טוב שבועות זענען זיך צוזאמגעקומען אלע אנשי שלומינו ביים הייליגן רבי'ן אזוי ווי יעדעס יאר. מיטל נאכט האט דער רבי געזאגט א געוואלדיגע וואונדערליכע תורה.

תקצד

אין יענע צייט, ווען דער רבי האט געזאגט די אויבנדערמאנטע תורה, איז געווען איינער פונעם רבי'נס מענטשן, א גרויסער עושר, וואס האט געפירט געשעפטן מיט געוויסע פריצים פון די מיליטער, ער פלעגט זיי צושטעלן מעל, און עפעס אזוי זיי נישט געפאלן וואס ער האט זיי געשיקט, און דאס האט אים אריינגעלייגט אין א גרויסע סכנה. אויסער די גרויסע געלט שאדן וואס האט אים געווארטעט, האט זיך עס נאך אויך געקענט ענדיגן פאר אים מיט סכנות נפשות ממש רחמנא ליצלן.

עס איז אים געווען זייער ביטער, ער האט זייער געציטערט ווי אזוי די זאך וועט זיך אויסלאזן, אבער אזוי ווי עס איז געווען נאנט צום יום טוב שבועות, וואס דעמאלט פלעגן דאך אלע אנשי שלומינו קומען צום הייליגן רבי'ן, האט ער באשלאסן אז ווען ער וועט זיין ביים רבי'ן אויף שבועות וועט ער דעמאלט זיך אויסרעדן צום הייליגן רבי'ן, ער וועט זיך אויסגיסקן זיין הארץ און דערציילן פארן רבי'ן די גאנצע מעשה אין וואס ער האט זיך פארפלאנטערט, און בעטן אן עצה וואס צו טון.

זייענדיג ביים רבי'ן אויף יום טוב, האט ער געהערט די אויבנדערמאנטע תורה, און עס איז אים זייער אריין אין קאפ די ווערטער וואס דער רבי האט געזאגט אין די תורה אז דורך'ן רעדן פון די גרויסקייט פון צדיקים איז מען זוכה אז עס ווערן אויסגעהערט און אנגענומען די רייד וואס מען רעדט, און ער האט געטראכט צו זיך, "דאס איז דאך ממש וואס איך דארף יעצט האבן, אז מען זאל אננעמען מיינע רייד וואס איך וויל זיך פארענטפערן און מסביר זיין מיין שטעלונג, די פריצים זאלן מיר אויסהערן און אננעמען מיינע ווערטער, און אויב וועט דאס פאסירן וועל איך דאך געראטעוועט ווערן פון די גאנצע צרה, און איך וועל נאך ארויסקיין מיט גרויסע פארדינסטן."

ער האט באשלאסן אז ער דארף שוין נישט רעדן צום רבי'ן איבער די גאנצע מעשה, נאר גלייך מוצאי שבועות וועט ער זיך ארויסלאזן קיין וויניצע, וואו די פריצים האבן געוואוינט, און ער וועט עס איבערשמועסן מיט זיי.

געטראכט און געטון, מוצאי שבועות האט ער זיך ארויסגעלאזט אויפ'ן וועג צום שטאט וויניצע, און אויפ'ן גאנצן וועג האט ער נאר גערעדט פון די גרויסקייט פון הייליגן רבי'ן, סיי מיט'ן בעל זגלה האט ער נאר געשמועסט די גאנצע צייט פון די גרויסקייט פון רבי'ן, און אזוי אויך ביים אנקומען אין וויניצע האט ער גערעדט אסאך פון רבי'ן מיט זיין בעל אכסנא. און די זעלבע האט ער געטון מיט יעדן איינעם וואס ער האט נאר באגעגנט, ער האט נאר גערעדט פון איין זאך, פון די גרויסקייט פון הייליגן רבי'ן.

אלע מענטשן פון הייליגן רבי'ן האבן אלץ געהאט צו דערציילן פון הייליגן רבי'ן, אפילו די פשוטע בעלי בתים וואס האט זיך געדרייט ביים רבי'ן, האב געהאט אסאך מעשיות צו דערציילן פון רבי'ן.

דערנאך איז ער גלייך אריבערגעגאנגען צו די פריצים און גערעדט מיט זיי אלע זיינע טענות און תירוצים וואס ער האט געהאט צו זאגן איבער די געשעפטן, און זיי האבן טאקע אנגעקומען זיינע רייד, זיי האבן אים אויפגענומען זייער שוין מיט גרויס כבוד, ער איז געראטעוועט געווארן פון די גרויסע סכנות וואס האט געדראקט אויף אים, ער <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי מען ווערט פטור פון די תאנה צו ווערן רייד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן ווי אזוי מען ווערט פטור פון די תאנה פון ווערן אן עושר?

יילשר פח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך

יום ג' פרשת ואתחנן, ט' מנחם-אב, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

תאנה ממון איז א ביטערע מעשה. דער רבי דערציילט אין די מעשה פונעם בעל תפילה (ספורי מעשיות, מעשה יב) אז תאנה ממון איז אזוי געפערליך, עס איז נאך ערגער פון אלע תאוות; דער רבי זאגט: "איך האב געהערט פונעם מלך, אז פון אלע תאוות קען מען ארויסנעמען דעם מענטש, חוץ א מענטש וואס איז אריינגעפאלן אין תאוות ממון", עס איז אזוי געפערליך די תאנה פון גלוסטן און טראכטן פון געלט, עס איז אזוי ווי עבודה זרה; אזוי זאגט דער רבי (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן כג): "אלו בני אדם הנופלים בתאוות ממון" די וואס ליגן אין די תאנה פון געלט, זיי גליסטן צו זיין רייד, די קאפ ליגט אין געלט, "וואינס מאמינים שהקדוש ברוך הוא יכול לפרנס את האדם בסבה קלה" זיי גלייבן נישט אז דער אייבערשטער קען געבן פרנסה גרינגערהייט, "ורודפים אחר פרנסתם בניגועות גדולות" זיי לויפן נאך די געלט און מושטשען זיך זייער פאר די געלט, "והם אוכלי להם בעצבון" זיי זענען דעפערעסטע מענטשן, זייער פרנסה איז עצבות, אזוי ווי עס שטייט: "בעצבון תאכלנה", "ועצבות הוא מרה שחורה" זיי זענען אין מרה שחורה, "אלו בני אדם נקשרים בפנים דסטרא אחרא" דאס איז די סטרא אחרא, "אלהים אחרים" די דינען געבעט עבודה זרה, "חשף" די לעבן איז זיי פינסטער, "בחנינת מיתה" זייער לעבן איז טויט, אזוי ווי עס שטייט: "במחשכים הושיבני" וכו', אויף זיי איז געזאגט געווארן דער פסוק: "וזהבם לנדה", "היגו בחינת עבודת אלילים" זייער געלט איז אזוי ווי עבודה זרה, אזוי ווי חכמינו הקדושים זאגן (שבת פב.) "ממין לעבודת אלילים שמטמא פנדה, שגאמר, 'תזרם כמו דנה'", און די איינציגסטע עצה ווי אזוי מען קען ארויסקריכן פון תאוות ממון איז נאר דורך דעם צדיק, אזוי פירט דער רבי אויס די תורה: "כי רב העולם נלקדו בזה היגו בתאוות ממון" רוב וועלט איז געכאפט אין תאוות ממון, "יהממון הורגת וממית אותם" די געלט הרגעט זיי.

אין עצה איז דא ארויסצוקריכן פון די תאנה, דורך התקרבות לצדיק, דער צדיק קען ארויסנעמען אויף פון די תאנה, דער רבי זאגט (שם): "ואי אפשר להציל מזה פי אם על ידי הצדיק" מען קען נישט געראטעוועט ווערן פון תאוות ממון נאר דורך דעם צדיק; זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין רבי'נס ספרים; הויב אן שמועקן די גערוף פון די עסן וואס דער רבי קאכט, וועסטו פלוצלונג אנהויבן שמועקן די שלעכטע גערוף וואס קומט ארויס פון געלט. דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, סוף מעשה יב - מהבעל תפלה) דער גיבור האט גענומען די מענטשן פון די מדינה פון עשירים און זיי פרובירט ארויסצונעמען פון די תאנה פון געלט, ער האט זיי גענומען צום קאך וכו', ווען זיי האבן געשמועקט די גערוף פון די עסן האבן זיי אנגעהויבן שרייען: "עס שטיינקט!" זיי האבן נישט געוואוסט וואס שטיינקט, ביז דער גיבור האט זיי געזאגט: "איר זעט דאך אז עס איז גארנישט דא וואס זאל שטיינקען, מוז זיין אז איר אליינס שטיינקט"; דאס וועט זיין ווען משיח וועט קומען, געלט וועט שטיינקען אזוי ווי צוואה, אלע וועלן אנוועק ווארפן די געלט, מען וועט נאר זוכן דעם אייבערשטן; מען וועט זוכן וואו קען מען ווערן גענטער צום אייבערשטן. דאס לערנט אונז דער רבי שוין יעצט, ער ראטעוועט אונז פון די נארישקייט פון נאכלויפן געלט, אז דו וועסט לערנען דעם רבי'נס ספרים וועסטו געראטעוועט ווערן פון דעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. (עצתו אמונה ואתחנן תשפ"ד)

תקצה

נאָך שבועות האט זיך פאַרערגערט די קרענק אויפֿן הייליגן קינד שלמה אַפֿרים, און דער רבי האט געוואלט פֿאַרן קיין מעזיבויש צום ציין פון הייליגן בעל שם טוב זי"ע.

תקצה

אין שטאט ברסלב האט געוואוינט א איד מיט'ן נאמען ר' חיים שְׁה'ס, ער איז געווען פונעם רבי'נס מענטשן, און כאטש וואס ער איז געווען א גרויסער סוחר, איז ער אָבער אויך געווען גאר א גרויסער עובד ה', אזוי ווי אלע תלמידים פון הייליגן רבי'ן, ווער עס איז נאר מקורב געווארן צום רבי'ן איז געווארן צום סוף א גרויסער צדיק און א געוואלדיגער עובד ה'. דער ר' חיים שְׁה'ס איז געווען א מחותן מיט'ן רב פון ברסלב, הרה"ק רבי אהרן זי"ע, זיין טאכטער מרת חנה לאה איז געווען די ווייב פון רבי צבי אר"י ז"ל, א זון פונעם ברסלבער רב. ער איז געווען זייער שטארק צוגעבינדען צום הייליגן רבי'ן און דער רבי האט גערעדט זייער שיין פון אים, דער רבי האט זיך אמאל אויסגעדרוקט אויף אים, "איך האב איין חסיד אין ברסלב, דאס איז ר' חיים שְׁה'ס". ער פלעגט זיך פירן צו פאסטן צוויי מאל א יאר משבת לשבת, דאס איז געווען זעכס יאר פֿרשת כי תצא און פֿרשת כי תבא, ער האט דאס געטון אויפֿן באפעל פון הייליגן רבי'ן, און ער האט דאס איינגעהאלטן יאר גערליך מיט א געוואלדיגע מסירות נפש. איין מאל אין די צייט ווען ר' חיים שְׁה'ס האט געפאסט משבת לשבת האט דער רבי געזאגט אז ער האט געדארפט עפעס פועל'ן און ער האט זיך באנוצט מיט די עבודה פון ר' חיים שְׁה'ס דאס צו פועל'ן. דער רבי האט דעמאלט געזאגט, "נישט אומזיסט איז דער בעל שם טוב זי"ע געווען וואס ער איז געווען, ווייל ער האט געהאט אַזעלכע תלמידים".

אין זענע צייט איז דער הייליגער רבי איינמאל געזעסן אין א נאכמיטאג מיט אנשי שלומינו און ער האט גערעדט מיט זיי פון עבודת השם, ער האט אויפגעפלאמט זייערע הערצער צום אייבערשטן, אזוי ווי זיין שטייגער איז אלץ געווען, און צווישן די אַנוועזנדע האט זיך דאן געציילט אויך דער ר' חיים שְׁה'ס. ביים שמועס האט זיך דער רבי אינגווישן אַנגערופן, "א מענטש איז דאך אזוי נאריש, אפילו ווען דער מלאך המות גייט אים שוין נאך הונטער די אקסלען, איז ער נאכאלץ פֿאַרנומען מיט זיינע שטיות און נארישקייטן".

דער עולם האט געהערט די ווערטער און זענען דערציטערט געווארן, זיי האבן אָבער נישט געוואוסט

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' "אנשי חיל" קאמפיין

גייענדיג צום דרוק האלטן מיר אין די לעצטע שטאפלען פונעם יערליכן "אנשי חיל" קאמפיין, וואס לויפט דאס יאר אונטערן נאמען "געטרייע סאלדאטן", אין וואס אלע אנשי שלומינו זענען אנגעשלאסן צוזאמענעמען נדבות פון קרובים און באקאנטע, ארויסצוהעלפן דעם ראש ישיבה שליט"א אנצוויין מיט זיין הייליגע ארבעט.

מיר באקומען אויפֿיל מתנתן און חיזוק פונעם ראש ישיבה שליט"א אין לויף פונעם גאנצן יאר, און יעצט איז די צייט, איינמאל א יאר, ווען מיר קענען ארויסווייזן אביסל אונזער הכרת הטוב פֿאַר'ן ראש ישיבה שליט"א.

דעם זונטאג איז פֿאַרעקומען א שיינע מסיבה איינצופעדעמען דעם קאמפיין, אינעם גרויסן זאל "היכל ראזענבערג" הונטערן גרויסן בית המדרש אויף די האשקי גאס אין שטעטל, אנשי שלומינו זענען זיך צוזאמעגעקומען צו הערן שיינע דרשות און וויכטיגע אנווייזונגען צום קאמפיין, ווי אויך א רייכער פאנעל איבער די מוסדות, קהלה, און פֿאַנדערייזינג, און ביים שפיץ א דרשת חיזוק פונעם ראש ישיבה שליט"א.

במשך די וואך האבן אלע אנשי שלומינו געארבעט פֿאַר'ן קאמפיין, גערופן קרובים און באקאנטע, און אריינגעברענגט גאר שיינע סכומים ארויסצוהעלפן די הייליגע מוסדות, און אראפצונעמען אביסעלע פונעם לאסט וואס הויערע אויף די פֿלייצעס פונעם ראש ישיבה שליט"א.

כאטש וואס דער קאמפיין האט זיך אפיציעל שוין געענדיגט, מיט גרויס הצלחה ברוך ה', קען מען נאך אבער ווייטער אנגיין און צוענדיגן די ארבעט אריינצוברענגען ווי מער געלט פֿאַר'ן קאמפיין.

אנשי שלומינו האבן ווידעראמאל געגעבן א געלעגנהייט פֿאַר כלל ישראל צו נעמען א חלק אין דעם הייליגן אמונה פֿאַבריק "היכל הקודש" וואס באלייכט די גאנצע וועלט מיט אירע הערליכע פעולות פון פֿאַרשפרייטן אמונה, חיזוק, פֿאַר יעדן איד.

אויב האט איר הנאה פון די חיזוק און עצות פון הייליגן רבי'ן דורך די שיעורים און בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א, הויבט שוין אויף דעם טעלעפֿאן און רופט 0715-439-845, און העלפט ארויס אז עס זאל ווייטער קענען אנגיין.

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתמסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע - בנשיאות ראש הישיבה שליט"א

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגן ברכת מזל טוב פֿאַר'ן

ראש ישיבה שליט"א

צום געבורט פון אן אייניקל

למזל טוב, א אינגל, ביי זיין זון

מו"ה אלחנן חיים רוטה שליט"א

חתן מו"ה מרדכי אינדיג שליט"א

מנהל תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל זען אסאך אידיש נחת פון אלע קינדער און אייניקלעך און תלמידים, דורות ישרים ומבורכים, געזונט און פרנסה מיט פיל אידיש נחת; דער ראש ישיבה שליט"א זאל ווייטער קענען ממשך זיין מיט די עבודת הקודש צו מחוק זיין אידישע קינדער איבער די גאנצע וועלט, אריינברענגען די עצות פון הייליגן רבי'ן אין אידישע קינדער, אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט, מיט בני ברוכי חיי אריכי ומזוני רוחי וסיעתא דשמיא

וואס דער רבי מיינט מרמז צו זיין דערמיט, אָבער ר' חיים שְׁה'ס האט זיך גאר שטארק דערשטראקן דערפֿון, זיין הארץ האט אים געזאגט אז דער רבי האט אים געמיינט, און ער איז געבליבן זינן ביים טיש מיט א געוואלדיגער פחד, זיינע פֿיס האט געציטערט פֿאַר שרעק און ער האט זיך נישט געקענט רירן פון אָרט.

אויך נאָכדעם וואס דער רבי האט געענדיגט דעם שמועס און יעדער איז זיך שוין צעגאנגען, איז ר' חיים שְׁה'ס געבליבן זינן ביים טיש, און ווען דער רבי האט אים געפֿרעגט, "פֿאַרוואס זיצטו נאָך?", האט ער נישט געקענט עפֿענען דאס מויל צו ענטפֿערן, ער איז געווען זייער טרויעריג, דערשטראקן, מיט א טיפע מרה שחורה.

פֿאַרזעצונג קומט אר"ה גענומען פֿון ספר "פעלת הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

החתן יושע סופר הי"ו

צו זיין שידוך שיליסן למזל טוב עב"ג

מו"ה משה גאטליב הי"ו קרית ברסלב

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה יואל משה מייזעלס הי"ו קרית ברסלב

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה בניציון ברוין הי"ו קרית ברסלב

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה ראובן ברנבוים הי"ו קרית ברסלב

צו די אפשערן פון זיין זון יואל נ"י למזל טוב

מו"ה יואל אפענהיים הי"ו קרית ברסלב

צו די אפשערן פון זיין זון נחמן נתן נ"י למזל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, עיצות אמונה, דרשות, ניגונים, סדייס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פֿאַרלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

היכל נגינה

גאר א רייכע אויסוואל פון נגינה, מוזיק, און נוסח. ווארעמע און לעבעדיגע, ניגונים און גראמען, פאסיג פֿאַר יעדן מצב

קול ברסלב

212-444-9191

1, 6

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אמעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפֿאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אמעיל breslevcenter@gmail.com